

fra Sæby; thi det er netop det Giendommelige ved Anvendelsen af de betydelige Summer ved Sæby, hvorom der her er Tale, at de ikke have været underkastede det samme Tilshyn med Hensyn til Anvendelsen som Udførelsen af andre Havnearbejder. Jeg kunde med langt større Jøie netop henvise til dette Exempel fra Sæby som advaerende mod at lægge Havnebestyrelsen alene i Communernes Haand. Det ærebe Medlem vil neppe have overseet, at af de Laan, som Tid efter anden ere tilstaaede Sæby Commune, er det kun nogle, omtrent Halvdelen, som egentlig ere ydede til Havnevesenet. Det ene store Laan af 1857—58 paa 20,000 Rb. er blandt Andet ydet selve Communen til Tilveiebringelsen af Sikkerhedsværker. Denne Sum anvendtes af Communen og ikke af den communale Havnebestyrelse; den var altsaa ikke underkastet Indenrigsministerens souveraine Myndighed over Havnevesenet. Det var netop efter derved at have faaet — om jeg maa bruge dette Udtryk — Blov paa Tandem, efterat have haft denne betydelige Sum til temmelig fri Disposition til Opsørelse af Sikkerhedsværker, og efterat have besparet et ikke ubetydeligt Beløb af den, at Lyften vaagnede til ved yderligere Laan i Forbindelse med det besparede Beløb at tilveiebringe en Havn, en virkelig Havn istedetfor blot et Indløb for Vaade. Det, der kan tale til Undskyldning for, at den souveraine Myndighed over Havnene ikke blev gjort gjælbende i fuldt Omfang med Hensyn til Anvendelsen af den sidste Sum, er netop, at denne sidste Sum blev anvendt i Forbindelse med den besparede Deel af det tidligere Laan og blev anvendt til Arbejder, der betragtedes som en Continuation af tidligere Arbejder, der ikke vare Havnearbejder. Jeg nævner dette ikke for at føre et særligt Forsvar for Havnebestyrelsen fra den Tid, men for at godtgjøre den historiske Gang i denne Sag og for netop at vise, hvorledes Anvendelsen af de paagjældende meget betydelige Beløb kom til at ligge saa at sige alene i Sæby Communalbestyrelses Haand. Det sørgelige Resultat deraf foreligger her for det ærebe Thing, men jeg haaber, at det ærebe Thing, ligesom det var villigt til at hjælpe mig til at have den souveraine Myndighed over Hav-

nene, saaledes ogsaa vil hjælpe Sæby Commune af med de uheldige Følger af det selv uden tilstrækkelig Control fra Ministeriets Side at have styret enbeel af sit Havnevesen.

Fischer: Om den Control, der har været udøvet ved Udførelsen af Arbejderne ved Sæbys Havn, har været tilstrækkelig eller ikke, skal jeg ikke indlade mig paa; men jeg troer derimod at turde sige, at den høitærede Indenrigsminister tager Feil, naar han antager, at Sagen har været overgivet alene til Communen. Anlægget af Havnen er udført under Tilshyn af en af Statens Ingenieurer. Det var en Feiltagelse af den ærebe 1ste Landssthingsmand for 10de Kreds (Sessen), naar han meente, at der havde været Uenighed mellem Ingeniuren og Communen angaaende Planen til Havneanlægget. Det var ikke angaaende Planen, at der var Uenighed, men det var angaaende det Spørgsmaal, om man udførte Arbeidet overeensstemmende med Planen; dette har ved senere Undersøgelse vist sig ikke at have været Tilfældet, og Tifferne havde altsaa Ret i den Anskuelse, at man ikke byggede Havnen overeensstemmende med Planen. — Et andet Spørgsmaal, som jeg skal tillade mig at berøre, er det, om det er sandsynligt, at Communen vil kunne faae Laan, hvis de 10,000 eller de 25,000 Rb.s Gjælb bliver staaende. I saa Henseende skal jeg gjøre opmærksom paa, at Finanzministeren jo har stillet det som Betingelse for dette Lovudkasts Fremkomst, at Sæby Commune havde Sikkerhed for at kunne faae det Laan, som efter de nyere Undersøgelser maa optages for at gjøre dens Havn brugelig. Det er ogsaa sagt mig fra paalidelig Kilde, at det Indbringningsforslag, som blev vedtaget i det andet Thing, er redigeret under Hensyntagen til, at et saadant Laan kan opnaaes, om ogsaa de 25,000 Rb. blive staaende. — Hvad Spørgsmaalet om Restgjældens Forrentning angaaer, da troer jeg ikke, at der er nogen Nødvendighed for nu at tage nogen Beslutning derom. Dette Spørgsmaal er overveiet i Udvalget, men man kom der til det Resultat, at, naar der Intet staaer derom, saa er det en Selvfølge, at Lovgivningsmagten maa tage Bestemmelse derom, naar det Tilfælde indtræder, at Forrentningen